

BİR HADİSİ ŞERİF HK.

Muhterem Hocam, Peygamber Efendimizin soyundan ge-len kişilere Evlâd-i Resul denmekte olduğunu biliyoruz. Evlâd-i Resul olan kişiye, fikrî ve amelî durumu ne olursa olsun, saygı göstermek ge-rek--tiğinin ifade edildiği bir Hadisi Şerif var mıdır? ...

Cevap: Öyle bir hadis olamaz. Çünkü bu düşünce Kur'-ân'a ay-kırıdır. Evvelâ Kur'ân'da Peygamber'e, bu tebliğine karşı insanlardan herhangi bir menfaat beklemediğini söylemesi emredilmektedir. İnsan-ların, kendi neslinden gelenlere kayıtsız şartsız saygı göstermelerini beklemek manevi menfaat değil midir? Ayrıca bu onlara siyasi avantaj sağlamaz mı-?

Kur'ân babasının sözünü dinlemeyen Nuh'un oğlunun kâfir ol-duğunu ve bu yüzden helâk edildiğini belirtmektedir. Yine Kur'ân, *"Kı-yamet gününde, İlâhî Mahkemede insanlar arasında neseb soy sop bulunmadığı, ancak tertemiz bir kalb ile gelenin kurtulacağını"* bil-dir-mek-tedir.

Şimdi bu genel prensiplere aykırı düşen hiçbir rivayet, gerçekte Peygamber sözü olamaz. Ama tarihte özellikle siyasi çalkantıların kabardığı Emevi döneminde herkes kendi düşüncelerini tutturabilmek için hadis yolundan yararlanmıştı. Böylece Peygamberin ehli beyti lehinde ve aleyhinde pek çok hadis uydurulmuştur. Ehli Beyt'e saygımız elbette tartışılmaz ama Peygamber'in izinde gitmeyen insanlara neden saygı duyalım ki? Burada bir anekdot hatırıma geldi:

Râzî, fazilet ve şerefin soy ile değil, takvâ ile olduğunu belirtmek üzere şu fıkrayı anlatır:

"Duydum ki: Horasan kentlerinden birinde nesebi Hz. Alî'ye yakın, fakat kendisi fâsık bir adam vardı. Aynı kentte ilim ve amelde üstün, siyah bir köle de vardı. Halk teberrük için o köleye akın ederdi. Bir gün bu zat evinden çıkmış, halk da arkasından yürürken o şerîf kişi, sarhoş vaziyette bunun karşısına çıkmış. Halk şerîfi, o fazîletli kölenin yolundan uzaklaştıрмаğa çalışmış, fakat o, onları itip şeyhin elbisesini tutmuş:

– Ey tırnakları ve dudakları kara, ey kâfir oğlu kâfir, ben Allah Elçisinin oğlu iken hakaret

görüyorum, sen saygı görüyorsun; ben kınanıyorum, sen ağırlanıyorsun; ben horlanıyorum, sana yardım edi-liyor!? demiş.

Halk o adamı dövmek istemiş. Buna engel olan şeyh şöyle demiş:

– Ey şerif, ben içimi ağarttım, sen ise içki ile içini kararttın. İnsanlar benim yüzümün karasının ötesinde kalbimin aydınlığını görüyorlar, bunun için ben onlara güzel görünüyorum. Ben senin babanın sîretini (huyunu) aldım, sen de benim babamın sîretini aldın. Halk beni senin babanın sîretinde (huyunda), seni de benim babamın sîretinde görüyor. Beni senin babanın oğlu, seni de benim babamın oğlu sandıkları için sana, benim babama yapılacak işlemi yapıyorlar, bana da senin babana ya-pılacak işlemi yapıyorlar!”